Ч. 278. Пятниця 29 (16) грудня 1905 Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

По демонстрациї фльот.

Часи зміняють ся а з ними не лиш люди, але й держави. В наших очах відбувають ся зміни, яких ніхто анї не предвиджував анї не був би сподівав ся. А на тих змінах не конець, бо вже наставились нові, котрі готові надати Европі трохи инший вид, іменно же на еї полудневім всході. Турецка держава позістала все ще тим близшим всходом, котрий перестав непокоїти Европу. Демонстрация фльот против Туреччини в македоньскій справі закінчила ся щасливо, але на тім ще не конець самій справі, бо вже насціла з Софії чутка, що Болгари наложили на себе народний податок, з котрого гроші мають бути ужиті на освободжене Македонії, а се каже сподівати ся, що на Балканї готово знову, може й в недалекім часї, заворушити ся, що очевидно відбило би ся найбільше на нашій державі яко на найблизшій сусїдці. В виду того не від річи буде тут пригадати історию демонстрациї фльот і тоті успіхи, які она осягнула.

Фльоти европейских держав повернули вже домів. Жителї островів, перед котрими тоті фльоти демонстрували, може й з сумом споглядали за відпливаючими кораблями, бо они на тій демонстрациї робили так добрі, як рідко коли, інтереси; але Турки зі спокоєм дивили ся, як сполучені фльоти відпливали та й зі спокоєм споглядали за відпливаючими кораблями. Може їх тихцем і злість брала, але страху они не мали і як би султан схотів був лиш трошки більше бути упертим, то згода сполучених держав була би була виставлена на тяжку пробу, бо нїяка з тих держав не має тепер нїякого інтересу вести війну з Туреччиною. Але остаточно було би таки задля самої солідарности мусїло прийти до примусу і Туреччина була би за него заплатила. Тимчасом султан в послїдній хвили зробив уступку державам европейским а за то набрав він тепер ще більшого переконаня, що не він сам паном в своїй хатї, бо суть ще й другі, котрі до неї лїзуть.

О щож пішло? В маю сего року призволили европейскі держави на угоду межи турецким правительством а оттоманьским банком, яка станула під примусом тих же держав. Після тої угоди, значить ся на жадане держав, що взяли Македонію в свою опіку, має ся турецка провінция т. є. вілляєти або округи солуньский, скоплїйский і монастирский, де переводять ся реформи в дусї европейскім і при помочи европейскої жандармерії, одержати свій власний буджет. Всї доходи сеї провінциї, отже всїлякі податки і оплати, мають відставляти ся виключно лиш до згаданого банку і лиш той банк має видавати капітали, потрібні на покрите всїляких видатків і то в такій висотї, яку визначить буджет. Плян сам в собі дуже добрий, бо остаточно міг би зробити конець лихій господарцї турецкій в справах грошевих.

Але годі-ж з Турків поробити відразу добрих господарів а відтак держави й не вірили в то, щоби новий лад був в Македониї так скоро переведений, як они того хотїли. Ся обава, як і тота обставина, що державам зі взглядів політичних було того потреба, насунула гадку установленя строгого надзору над переводенем того нового ладу, отже придумано европейску комісию фінансову, котра після установленого реґуляміну фінансового мала вести надзір над новим ладом. Кожда з держав мала мати в тій комісиї своїх заступників і свій голос. Сим способом відступлено також від тої засади, після котрої лиш Росия і Австро-Угорщина мали право переводити реформи в Македонії. На той плян згодила ся навіть Німеччина та й іменувала свого заступника так само як і другі держави.

Порта однакож, а в сїм случаю головно сам султан спротивив ся рішучо такій постанові; він не хотів нїчого чути о надзорі якоїсь европейскої комісиї та обставав при тім, що Туреччина хоче й має право господарити сама у себе. Наконець казав він заявити державам, що Туреччина старала ся завсїгди сповняти волю держав, о скілько то могла погодити з повагою держави, що услївя поступу в Туреччинї иньші як дениде та щоби єму лишити

Ткач Ганс.

(З нїмецкого — Рудольфа Еберштадта).

(Конець).

Бенц пійшов дальше і по кількох кроках завернув; перейшов другий раз; відтак знов завернув. Так ходив він вже два вечері, то хапаючи за клямку від дверий, то знов завертаючи. Але нині увійшов вкінци до дому і скоро пійшов сходами до гори. Ернестина отворила.

— Чого хочеш? — накинула ся на входячого. — Забирай ся! Я дожидаю гостя.

— Лиш кілька слів, Ернестино — просив Християн. — Лиш кілька слів.

— Будеш менї знов тут плакати? Забирай ся! Гіршберґ зробить! Ми тебе не потребуємо. Забирай ся!

— Будь розумна, Ернестино; то страшно богато гроший. Дванайцять тисяч марок. Папери можуть бути фальшиві.

— А ті доляри, що ти міняв, були правдиві? А меріляндский годинник і ланцушок були правдиві?

— Добрі правдиві, честне слово на те! — заклинав ся Бенц.

Настала перерва; Ернестина підійшла до вікна.

— Звідки ті папери? — почав знов Християн.

— Украдені, дурню! — крикнула женщина.

— Хто їх украв? Хто? Мушу знати!

— Іди до полїциї, драбе; они тобі там скажуть.

Християн не відповів нїчого. Він глядів задумчиво перед себе. Ернестина приглядалась єму кілька хвиль, відтак приступила до него і вхопила его за рамя. Еї очи дико блищали; з неї пробивала ся пристрасть, неспокій.

— Слухай, Християне — зашипіла — я хочу того чоловіка мати. Я люблю его, мушу его мати для себе. Ти знаєш мене. За два дни я осягнула. Ти або другий, менї всьо одно. І відтак геть звідси на свободу, до чужого краю. Завтра він прийде до тебе. Оглянь то драньтє, розгляди, випитуй его, торгуй ся з ним. Але гроші держи готові. Я хочу его мати і то на довго. Хочу. Чуєш, драбе? — — —

Знов був вечер. Від години сидів Бенц коло свого бюрка. Він не міг читати, анї працювати. Часто брав якийсь папір до рук, глядів довго на него і знов его відкладав. Відтак отворив шуфляду і виймив з неї пачку. То були банкноти, двайцять тисяч марок, правдивих нїмецких гроший. Хотів встати, але колїна відмовили єму послуху, він упав знов на крісло. Так сидів він, підперши бороду рукою і вліпивши очи перед себе. На дворі стемнїло, Бенц не зважав на то. Він думав думки, дивні, величаві.

Тепер нараз стрепенув ся. На сходах дали ся чути наближаючі ся кроки. Вкінци, вкінци то був він. Задзвонило; панї Майснер отворила, здоймила ланцушок безпечности з дверий і впустила гостя до мешканя.

Він не поздоровив входячи і приступив просто до Християна, що напів підвів ся з крісла. Не здіймав також капелюха і вижидав, щоби Християн промовив.

— Панна Ернестина Бекер посилає вас — почав старий.

— Так — відповів.

— Маєте папери? — спитав Бенц знов.

Гість виймив пачку паперів і положив їх на столї. Бенц з жадобою нахилив ся над ними. Але що то було? Якась мана, чари! Готицкі букви виступали, кололи в очи як залїзо. Баварский лев простягав ноги, ріє, его очи блищали. Тепер витягав лабу чим раз дальше і дальше, там де лежали банкноти. Вкінци вхопив їх — твердо, дійстно.

— Ганс ткач! — скрикнув Бенц і поглянув прибувшому в лице.

— Так, то я! — відповів той.

— Хочеш мене убити, Ганс — застогнав лихвар — даруй менї житє; скажи, кілько хочеш, я дам.

— Маю досить — сказав Ганс і обернув ся до дверий.

час розпочати з пошанованєм старої традициї то діло, котре держави хотіли би відразу здійснити. В слід за тим почали ся висилати ноти з одної і другої сторони, аж остаточно виринула гадка змусити султана з а г р о ж е н є м у ж и т я с и л и до кроку, який він і его дорадники уважали за непрактичний і недаючий погодити ся з повагою держави. Той примус мала зазначити д е м о н с т р а ц и я ф л ь о т. Більше й не могла нічого вдіяти слаба фльота, як хиба лиш зазначити, бо Австро-Угорщина, Франция, Анґлія і Італія вислали лиш по два малі кораблї, Росия лиш один а Німеччина таки ніякого.

Отже підчас коли тоті кораблї стояли коло турецких островів і султан ніби то дрожав зі страху, завели ся помежи обома сторонами переговори, котрі остаточно довели до того, що Туреччина згодила ся на реґулямін для фінансової комісиї. В сім случаю анї Европа не побідила анї султан не виграв, бо обі сторони зробили собі взаїмні уступки і з фінансової комісиї зробила ся лиш рада, котрої важнї постанови потребують потвердженя султана. Такий новий лад, то лиш нова велика запутанина, бо в турецкій провінциї має бути установлена дораджуюча власть без сили до виконаня своєї ухвали. Кожда важна або й менше важна ріжниця в поглядах тої комісиї мусить бути залагоджена на радї аж амбасадорів з турецким правительством а наконець і султаньским іраде! Коли одна сторона схоче, то можуть минути місяцї, ба й роки, заким така спорна справа буде залагоджена. Але держави мають свою комісию, а султан зробив з неї евнуха. Хто хоче, може тим вдоволяти ся, але інтересовані безпосередно народи в Македонії, задля котрих нароблено тілько крику, не мають причини анї часу одушевляти ся комісиєю і теоретично знаменитою рахунковостию македоньских фінансів. Се й поясняє нам, длячого Болгари в князївстві болгарскім почали тепер з цілою енерґією збирати фонди на освободженє Македонії.

— Мої гроші, мої гроші! — скрикнув тепер Християн і вхопив ся судорожно відходячого. Але той махнув лиш руками і увільнив ся. Він голосно розсьміяв ся, коли Бенц заточив ся і упав на землю.

Люди на першім поверсї учули упадок і сьміх; він проймав аж до костий. Сусїди в тих самих сінях чули его також і збігли ся. Пані Майснер учула его в кухни і блїда як полотно оперла ся о двері. Але ніхто не заступив дороги чоловікови, що скоро зійшов по сходах і щез в темноті.

Пів години пізнїйше поставила пані Майснер вечеру на стіл і вийшла скоро, тремтячи на цілім тїлї, з мешканя. Она не сьміла оглянути ся на самотного чоловіка, що сидів мовчаливо і непорушно.

Причувала нещастє, коли на другий день не отворено на її дзвоненє. Слюсар мав тяжку роботу, заки отворив замок замкнений на два спусти і розірвав ланцух. Перед своїм бюрком сидів Християн Бенц непорушно, похилений наперед, мертвий. Він підрізав собі горло.

Вісти політичні.

Справи парлямєнтарні. — Жидівскї збори в справі реформи виборчої. — До ситуациї на Угорщинї. — Подїї в Росиї.

Після „Narod. List-ів" буде палата послів скликана в послїднім тиждни січня і займе ся насамперед справою угоди торговельної з Італією, котра аж до того часу буде вже готова. Будуть також предложені і угоди торговельні з балканьскими державами а може й з Росиєю По угодах торговельних стане на порядку дневнім закон о к о н т и н ґ е н т і р е к р у т і в а в половинї лютого буде предложений проєкт реформи виборчої. Ще перед Великодними сьвятами буде предложений палатї проєкт в справі у д е р ж а в н е н я П і в н і ч н о ї з е л ї з н и ц і. Після найновійших диспозиций із соймів краєвих буде скликаний зараз по новім році лиш моравский сойм.

У Львові радили в льокали жидівскої громади віроісповідної на довірочних зборах начальники віроісповідні з цілої Галичини, скликані пос. дром Биком в тій цїли, щоби заявили ся, чи треба би з нагоди реформи виборчої старати ся о то, щоби були утворені жидівскі куриї виборчі. Ухвалено не домагати ся того, бо національні куриї і заведенє жидівскої автономії не відповідало би цїлям оборони (?) жидівских інтересів і було би шкідливе для рівноуправненя з иньшими горожанами держави. Підчас наради впало до льокалю около 300 сіоністів та викликали величезну галабурду, домагаючись допущеня своїх делеґатів як і того, щоби збори заявили ся за заведенєм жидівскої куриї виборчої.

Різдвяні сьвята минули на Угорщинї спокійно і не принесли ніякої зміни в дотеперішнім положеню. То лиш одно доносять з Будапешту, що бувший міністер фінансів Люкач навязав знов переговори з Кошутом. — Міністер справ внутр. наказав від 1 січня виплачувати платню всїм іменованим функционерам і помічничому персоналови всїх тих комітатів, в котрих дотация державна з днем 1 грудня була застановлена. Платня вибраним функционерам не буде й дальше виплачувана а королївскі уряди податкові одержали приказ не приймати квітів виставлених комітатами.

Революция в Москві триває все ще дальше а місто виглядає як би підчас военної облоги. Борба межи войском а революціонерами веде ся що дня від рана до ночи. Вчера вечером ревідували войскові патрулї кождого, кого стрітили, і стріляли до кождого, хто важив ся ставити опір. О 9 год. вечером у всїх домах було темно. Стрільба тревала без перерви аж до півночи. Грабежі прибрали великі розміри; ограблено особливо склепи з одіжию і молочарні. Нинї досьвіта розпочало ся стрілянє знову коло Николаївского двірця. Три віддїли узброєних революціонїстів вирушили в трох напрямах Один узброєний в рушниці і шаблї пішов вздовж казаньскої зелїзницї на просторі межи Москвою а пероном; другий відділ в силї около 1000 людий, мужчин і жінок оперував в сторонах улиці Садовская і сусїдних бульварів. Коло тріюмфальних воріт уставлено барикаду. Третий, найсильнїйший віддїл, оперує в сторонах бряньского двірця від улиці Садовая до улицї Страстної. Тут веде ся завзята борба. В иншій стороні міста забарикадували ся революціонїсти в школї Комісарева; до будинку шкільного стрілено з гармат і дуже сильно его ушкоджено. Так само стріляно і до инших будинків. Богато людий убито або ранено.

Отсе найновійші вісти з Москви. В прибалтийскім краю революция так само прибрала великі розміри, а революционїсти таки на правду заводять лотиску републику і установляють свої власти. Основи тої републики мають наскрізь социялїстичний характер. З Києва, Харкова і Лодзї доносять також о великих розрухах. Лиш в однім Петербурзї настав взглядний спокій, бо около 90.000 робітників вернуло знов до роботи. Ґен. Орлов має з більшим віддїлом войска виїхати до Ревля, щоби відтак з тамошними войсками розпочати кампанію против Лотишів.

Н о в и н к и.

Львів, дня 28-го грудня 1905

— **Є. Е. н. Намістник** гр. Андрей Потоцкий повернув вчера до Львова.

— **Надане презенти.** Ц. к. Намістництво надїлило о. Ів. Маркевича, пароха в Млиниших, презентою на опорожнену греко кат. парохію цісарского наданя в Берлогах.

— **Дрібні вісти.** Рада громадска в Залїщиках надїлила почетним горожаньством тамошного маршалка повітового і посла на сойм краєвий п. Тад. Ценького. — Віче учителїв мойсеєвої релїгії відбуло ся у Львові дня 26 с. м. — При ул. сьв. Софії у Львові придержано передвчера заблуканого коня і віддано в опіку комісариятови III. дільниці. — До Валент. Борсука, замешкалого в Голоску великім під Львовом приблукав ся дня 22 с. м. 6-лїтний хлопець, Петро Торба, син Григория. Хлопець, на котрого тїлї найдено численні синцї, казав, що утїк з дому з причини злого поведеня з ним мачохи. — На улана Івана Бурого напало онодги на улици Льва у Львові кількох львівских драбів і покалїчили его ножами, а відтак один з них пострілив его з револьвера в ногу. Раненого відвезено до шпиталя.

— **З Калуша** пишуть: Дня 1-го січня 1906 о 1-ій годинї відбудуть ся довірочні збори філії „Руского товариства педаґоґічного" в Калуши в комнатах „Руского Касина" з слїдуючим порядком: 1. Звіт делеґата. 2. Відчит. 3. Внесеня.

— **Дальше образованє учительских кандидатів.** Пруске мінїстерство просьвіти прикладає велику вагу до того, щоби учительским кандидатам середних шкіл, студиюючим нові мови, подати нагоду основного вюбразованя у своїм фаху. Тому порозуміло ся з англїйским мінїстерством просьвіти, котре згодило ся якомусь числу пруских учительских кандидатів надати місця асистентів при висших школах в Анґлії і Шкотії. Кандидати зобовязують ся лише відбувати денно дві години конверзацийних вправ з малими віддїлами учеників. Впрочім не обовязані они більше до ніякої шкільної служби. З француским правительством заключено також подібну умову.

— **Америка Европі „на сьвята".** Перед кількома днями привіз американьский пароход „Філядельфія" до Европи 3225 листових мішків, між ними 60.000 переказів загальної вартости яких 10 мілїонів корон. Є то переважно сьвяточні і поворічні дарунки від еміґрантів для їх родин в Европі.

— **Замах чи самоубийство?** В справі поручника Йосифа Ґрібля, котрого мав убити похатник Унгар, виходять на сьвітло нові подробиці. Ґрібель мав зносини з якоюсь жидівкою, за що власти вже раз тягнули его до відвічальности. Того дня Ґрібель мав другий раз ставати до оправданя. В гру входив також Унгар, яко свояк тої жидівки. Що стало ся того дня між Ґріблем а Унгаром, не знати.

— **Жертви пожару.** З міста Берген в Норвегії доносять: Онодги вибух огонь в домі, в котрім мешкало сїм родин. В огни погибло трое дїтий, а богато осіб потерпіло тяжкі рани від ипарення.

— **Виставу часописий** устроїло в Берлині стоваришене тамошних машиністів друкарских. Загалом надіслано 6000 часописий з усіх частий сьвіта і країв, між иншими з Япану, Хіни, Індиї, Африки, Америки, Австралиї.

— **Пять тисяч марок нагороди.** Одна пані, що мешкала в готели Брістоль при улици під Липами в Берлині, згубила сими днями в дорозі до театру нашийник з перел вартости кількадесять тисячів марок. Нашийник складає ся з 47 великих перел і брилянтів. Всї глядання були безуспішні. Властителька визначила проте 5000 марок нагороди за віднайдене нашийника. Сими днями один бідолаха, котрий найшов нашийник, віддав його секретареви тої пані і одержав 5000 марок нагороди.

— **Нелюдский дозорець.** З Кракова доносять: В суботу рано о годині 8-ій прийшов 19-лїтний Станислав Куржава, служачий із склепу Нікля, над берег Висли набрати трохи піску на домашні потреби. Дозорець нагромадженого піску Станислав Вуйцік з Копитівки, заборонив служачому забирати пісок. Зчинила ся сварня і служачий обидив дозорця. Той розлючений побив так хлопця держаком лопати, що Куржава, перевезений до шпиталю, помер того самого дня в полудне. Вуйціка арештовано.

— **Упадок ручного ремесла.** Анґлїйский консуль у Філядельфії подає свому правительству звіт з шевского промислу за рік 1904. Після него в шевскім промислі в Америці працювало в тім році лише 197.000 робітників, підчас коли в Анґлії було занятих іdensity 290.000. Всеж таки Америка витворює далеко більше обуви, як кождий инший край на сьвіті, а се тому, що Америка має незвичайно усовершені шевскі машини, котрими виробляє обув. На увагу заслугують уступи звіту, що виказують, що за величезний поступ зробили в Америці шевскі машини. Отже щоби зробити ручно 100 пар мужеских черевиків, треба було в 1865 р. ужити до того 2225 годин працї і кожда пара, ручно зроблена, коштувала тоді пересічно 21 марок. Та сама скількість обуви і тої самої якости зладжена машиною в 1904 р. коштувала 298 годин працї, а пересічна ціна кождої пари виносила 3 марки. Та величезна знижка ціни за обув дала Америці спромогу опанувати сьвітовий ринок до того степеня, що ніяка инша держава не може з нею конкуровати. На основі статистики, на котру той консуль покликує ся, вироблено в Сполучених державах в 1900 р. 219 міліонів пар обуви а в минулім році аж 620 міліонів пар. Робітники при шевских машинах не потрібують зовсїм учити ся шевства, бо при великім поділї працї кождий чоловік научить ся в кількох годинах машинового шевства. Подібний як у шевстві упадок ручної роботи в користь машинової проявляє ся в кождім иншім ремеслї.

† **Померли:** У Львові Вал. Кіблер, властитель друкарнї, в 60-ім році житя; — у Відни Володислав Тустановский, презес надзираючої ради банку рільничого, в 85-ім році житя; — у Львові Павлина Вчелякова, жена фабриканта, в 43-ім році житя.

Телеґрами.

Краків 28 грудня. Нинї розпочав ся тут довірочний з'їзд делеґатів учительства народного з цілого краю. Прибуло 520 делеґатів. Предсїдателем з'їзду вибраний радний міста Кракова проф. Станислав Новак, заступником п. Власійчук з Сокальщини; секретарями пп. Беруньский, Мікульский з Кракова і п. Витвицкий з Коломиї. Вибрано окрему комісию для справи орґанїзациї з правом кооптованя; она має до двох недїль виготовити подрібний проект орґанїзациї фахової. Президия оголосить комунікат о ухвалах з'їзду.

Краків 28 грудня. Особи прибувші вчера з Лодзї, розповідають, що там ширить ся рух революцийний. На улицях уставлено гармати, з котрих стріляють до домів.

Москва 28 грудня. (П. А.) Фронт революцийної міліциї розтягає ся від двірця казаньского на просторі 10 кільометрів. В наслідок розширеня району, замкненого барикадами войско правительственне лиш з трудом може оперувати. Против революционістів, котрі вже четвертий день держать місто в облозї, виступила артилерия. Революционери ставлять барикади в щораз иньших місцях і окружають місто. В Александрівскім городі на Кремли виступили нагло революционісти і почали стріляти до войска та убили двох вояків. Николаївска зелїзниця єсть ще в руху.

Петербург 28 грудня. Тепер спочиває тут рух в 74 фабриках і великих заведенях промислових, в котрих працює загально звиш 44.000 робітників. Межи иньшими стоїть робота у фабриках Невский і Путилівский. Богато фабрик замкнули самі властителї.

Петербург 28 грудня. З Одеси доносять під датою 25 с. м., що страйк почтовий закінчив ся по 26-дневнім треваню, наробивши величезної шкоди рухови торговельному, іменно же вивозовий торговли збіжа.

Київ 28 грудня. (П. А.) Всї робітники в зелїзничих варстатах в Києві застрайкували. Ушкоджено богато ваґонів.

Господарство, промисл і торговля.

Курс львівский.

Дня 27-го грудня 1905.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	552·—	562·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	260·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	580·—	586·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	300·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	111·50	—·—
Банку гіпот 4½%	100·70	101·40
4½% листи застав. Банку краєв.	100·75	101·45
4% листи застав. Банку краєв. .	99·—	99·70
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	99·—	—·—
" " 4% льос. в 41½ лїт.	99·—	—·—
" " 4% льос. в 56 лїт.	98·60	99·30
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99·50	100·20
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	102·80	—·—
" " " " 4½% . .	—·—	—·—
Зелїз. льокаль. " 4% по 200 кор.	98·70	99·40
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
" " 4% по 200 кор.	99·—	99·70
" м. Львова 4% по 200 кор.	99·—	97·70
IV. Льоси.		
Міста Кракова	90·—	98·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденский) . .	51·—	53·—
Угорскі черв. хреста (Курс віденский) . .	31·50	33·50
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденский) . .	60·—	64·—
Базилїка 10 кор. (Курс віденский) . .	24·10	26·10
Joszif 4 кор. (Курс віденский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цісарский	11·24	11·40
Рубель паперовий	2·51	2·53
100 марок нїмецких	117·—	117·50
Долар американьский	4·80	5·—

НАДІСЛАНЕ.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНЇСТЕР"

стоваришене зарегістроване з обмеженою порукою у Львові,

Ринок ч. 10, дім „Просьвіти".

приймає **ВКЛАДКИ** до опроцентованя на **4%** і оплачує за вкладчиків податок рентовий від процентів; для опадженя коштів посилки можна присилати гроші чеками Щадниці почтової;

вкладати може кождий, навіть і не члени; на жадане **звертає ся вкладку кождого часу** навіть без виповідженя (за ескoнтом).

ПОЗИЧКИ уділяє „Днїстер" своїм членам на **6%**; сплату гіпотечних позичок розкладає ся до 15 літ; при 30 ратах ½-річних виносить рата амортизацийна (на капітал і відсотки) **5%**; до позичок вимагає ся **першої гіпотеки** або **доброї поруки.**

На парцеляцию і купно більших обшарів треба звертати ся за позичками до „Днїстра".

ЧЛЕНАМИ можуть бути тілько **члени обезпечені в „Днїстрі".**

ЧИСТИЙ ЗИСК розділяє межи членів яко дивіденди від уділів і на добродійні цїли. — Дотепер уділив „Днїстер" на церкви, бурси, школи і т. д. **31.738 К.**

Стан фондів Тов. кредит. „Днїстер" з днем 31-го грудня 1904:

Вкладки	1,783.673 К	Позички уділені .	1,616.402 К
Уділи членьскі . .	139.117 К	Цїнні папери . .	123.627 К
		Льокациї . . .	169.456 К
Фонди резервові .	26.576 К	На рахунку бінк. .	81.968 К

5 корон і більше денного зарібку 5 корон.

Товариство машин трикотових до роботи домашної пошукує осіб так мужчин як і женщин до робіт трикотів на нашій машинї. Проста і скора робота домова через цілий рік. Наука приготовляюча непотрібна. Віддалене не має впливу. Роботи продаємо.

Товариство машин трикотових до роботи домашної
ТОС. Г. ВІТТІК і Сп. Прага, Петерспляц 7. I.—469.

Інсерати

принимає

Аґенция дневників

Ст. Соколовского

Львів, Пасаж Ґавсмана ч. 9.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).